

Begränsningar skapade genom illusoriska alternativ

Välkomna, mina käraste vänner, Gud välsigne er alla. Välsignat vare detta föredrag. Välsignad vare er förståelse, så att ni kan ta in innehållet på ett riktigt sätt.

Jag skulle vilja börja kvällens föredrag med att kort beskriva den andliga verkligheten och kontrastera det med den bild som mänskligheten representerar när den betraktas från en högre utsiktspunkt. Detta perspektiv har betydelse för ämnet som vi ska diskutera.

I verkligheten är universum vidöppet och alla människor kan röra sig fritt i det. Universum står verkligen till ert förfogande, med dess oändligt rika variation av upplevelse, uppfyllelse och energi. Ni kan utnyttja allt detta. Ni kan verkligen utforska de lycksaliga möjligheterna som är öppna för er. Ni kan verkligen vara herre i denna underbara värld, där ni för evigt expanderar till lycksaligare upplevelse, till större visdom och makt, till större vidder och djup av varande. På grund av ett antal omständigheter inser ni dock helt enkelt inte detta faktum. Ni antar att ni är bundna och fängslade i en begränsad värld, där ni är inhägnade av gränser som ni inte kan tränga igenom eller styra. I detta antagande om ett begränsat universum, utnyttjar ni inte de universella krafterna inom er, avsedda för att ni ska njuta och expandera, växa och uppleva. När ni inte utnyttjar dessa krafter, inaktiverar ni er själva och skapar därmed skenbara stängsel som inte alls behöver finnas.

Föreställ er vidöppna ytor som inrymmer all världens skönhet, allt som en individ kan tänkas behöva för sin förnöjelse. Men människor ser inte dessa stora öppna ytor. De ser inte makten, krafterna, tillgångarna, skönheten som omger dem. De blundar i rädsla och tror att de lever bakom inhägnade murar. Även om det i verkligheten inte finns något fängelse och inga stängsel, blir effekten densamma om man tror och agerar som om man inte kan flytta sig från platsen. Du kan vänta länge på att bli befriad från denna hjälplösa, passiva plats, men så länge du inte upptäcker att allt du behöver göra är att inse din frihet, kommer du att förbli inhägnad. Detta är relationen mellan verklighet och illusion. Illusionen tycks vara verklig, men bara så länge du tror på den.

Stängslen skulle omedelbart kunna avlägsnas, med en enda gest. Men eftersom du inte vet detta, behöver du finna ditt eget sätt för att upptäcka att stängslen inte existerar. Det finns ingen annan

möjlighet. Andra kan berätta för dig att det är så här och du kan till och med tro på vad du hör: att du skulle kunna öppna dina ögon och börja röra dig ut med hjälp av dina medfödda förmågor. Ändå är du rädd för att försöka. Du kanske lyssnar, men vågar inte göra det som är nödvändigt för att röra dig ut i den stora och trygga friheten. Du är rädd för friheten och väljer snarare ett onödigt lidande. Men en dag upptäcker du till din förvåning verklighetens otvungenhet: dess generositet, dess överflöd, dess stimulerande frid och du undrar varför du hade varit rädd för den, varför du hellre valde självpålagda förbud.

Stängslen utgör sällan bara enkla konstruktioner. De utgör labyrinter, komplicerade labyrinter – resultat av era felaktiga antaganden och de motstridiga inställningarna som ni samlar på er. Det är er uppgift på jorden att hitta vägen ut ur dessa labyrintartade avvägar till friheten och frigörelsen som denna väg utlovar. Vissa av mina vänner har ibland redan fått några glimtar av detta.

På vilket sätt har denna beskrivning av andliga former en personlig betydelse för era problem, era nuvarande inställningar eller blockeringar? Den mest omedelbara frihet som ni är på väg att upptäcka på en väg som denna, är insikten om hur omfattande räckvidd ert inflytandes sfär har. När en person till slut inser betydelsen av orsak och verkan i sitt eget liv, är resultatet en i hög grad förändrad inställning till livet. Oftast behöver ett förberedande arbete göras innan denna väg leder fram till den här förståelsen. Du kan ha upptäckt många bilder, ha förstått ett antal inre problem och konflikter och ändå har du ingen aning om de direkta orsakerna och verkningarna och därmed hur självständig roll du spelar i ditt öde, i det som ser ut som oföränderliga omständigheter. Jag avser just nu inte mystiska förbindelser av en mer långtgående natur, karmiska betingelser, orsaker och verkningar som är en gång, två eller tio gånger avlägsna, utan direkta, synliga länkar mellan orsak och verkan, det vill säga synliga om man väljer att se och förstå.

Hur många gånger känner och tänker och fruktar och önskar ni alla inte som om er inställning och ert beteende inte hade någon betydelse för det önskade resultatet! Du är till exempel rädd för att du kanske inte är omtyckt och hyser ett vanmäktigt hopp om att du kanske skulle kunna vara det. Vad som samtidigt undgår dig är att dina handlingar lätt skulle kunna åstadkomma det som du verkligen önskar. Hur ofta är du rädd för att du kanske inte lyckas i ett förehavande och väntar passivt och hjälplöst på att ödet ska avgöra det önskade resultatet? Det faller dig inte in att det finns många sätt på vilka du, och du ensam, kan åstadkomma det du vill. Alla dina energier är inriktade på att skapa skenet av att det som du önskar finns i ditt liv. Men djupt inom dig är du övertygad om att du egentligen inte kan ha det. Du skäms för att erkänna detta, så du låtsas att du har det som du inte har. Du skulle kunna ha det du önskar om du spenderade dina energier, inte på en fantasi, utan på att verkligen erhålla det. Det kan vara att ha framgång inom ett visst område,

det kan vara en lycklig relation, att vara älskad och uppfylld på alla nivåer i sitt väsen, eller det kan vara att vara en viss typ av person.

Den första muren i labyrinten utgör alltså din tro på att du inte kan ha det som du så lätt skulle kunna ha. Den andra muren, som följer av den första, utgör din skam över en icke existerande och onödig försakelse. Den tredje förvridna korridoren i sinnets labyrint utgör förespeglningen av att du har det du önskar, eller skulle kunna ha om du ville, medan du tror det motsatta. Trots att du tror att du inte kan ha det, hoppas du likväl att ödet ska befria dig från din försakelse. Du bär alltså på rädslor och hopp som alla bottnar i falska antaganden.

Du är till och med rädd för dig själv, ditt eget omedvetna sinne – som om det innehöll ett monster som du inte har någon kontroll över, separerat från dina viljemässiga processer. Du tycks dessutom enfaldigt anta att genom att låtsas att det inte finns, kommer det att förbli tämjtt, men om du skulle titta på det, skulle det ställa till bekymmer och tvinga dig till handlingar som du inte har någon möjlighet att stoppa. Du glömmer helt att ditt omedvetna sinne *är* monstret och att när det omedvetna väl är medvetet, är du inte en slav under det, utan dess herre. Du insisterar envist på att du är i dess nåd vad gäller hur detta hemliga sinne fungerar. Du plågas av överflödiga rädslor för huruvida du kommer att lyckas med att växa, att göra dig av med ett ovälkommet karaktärsdrag, att agera på ett konstruktivt sätt – som om allt detta inte hade något med dina val att göra, utan orsakades av en makt som du inte har haft något inflytande på. Även de av er som redan har upplevt betydande insikter på denna väg, inser fortfarande inte hur ofta ni känner på det här sättet. Ni låter bli att lägga märke till det. Tänk om ni bara skulle granska sådana reaktioner och omedelbart korrigera det felaktiga tänkandet som har sådana långtgående effekter på hela er utveckling, på er självaste existens! Allt man behöver göra efter en sådan upptäckt är att med kraft hävda att du, och du ensam, bestämmer dina handlingar, ditt beteende, dina beslut. I samma stund som du gör detta, börjar något att hända inombords och hittills oanvända förmågor börjar komma till uttryck som först ger dig en ännu djupare förståelse och sedan stärker dig så att du börjar agera på ett nytt och mer fruktbart sätt och styr in dig på att uppnå ditt mål. Du sätter med andra ord i gång nya orsaker genom att vägra att vara ett offer för dina egna destruktiva aspekter.

När du till slut börjar landa i dig själv och upptäcker att lösningen är så enkel, sker en stor övergång. Den vilar på din villighet att avstå från de subtila förespeglningarna som täcker över dina onödiga begränsningar. Då, när du avstår från begränsningen i sig, kan du ge dig ut och erhålla det du önskar. I stället för att dra dig tillbaka och dra dig undan från människor, kommer du att vända dig till dem. Du kommer därför aldrig att oroa dig för att du inte är omtyckt. I stället för att förorsaka att dina bästa förmågor förlamas, upptäcker du och använder dem. I stället för att säga nej till livet, säger du ja. I stället för att hjälplöst vänta på att andra, ödet eller livet, ska göra dig till en acceptabel person, samtidigt som du gömmer dig i rädsla för dig själv, kommer du att

bestämma vad du önskar, hur det kan erhållas, vad man ska göra med tendenser som du inte tycker om. Förändringen ligger i att göra ditt bästa, snarare än att ge det bästa intrycket. Om ni tittar på alla era tidigare upptäckter i detta ljus, kan ni konstatera den stora skillnaden mellan att ge det bästa intrycket, så att andra kommer att tänka det bästa om dig, och att faktiskt göra det bästa för att erhålla ett särskilt önskat resultat. Detta är själva nyckeln som avgör den verkliga framgången som du vill ha i ett kall, i en givande relation, i ditt växande och i ditt självförverkligande.

Oavsett hur mycket framsteg ni har gjort, behåller ni där fortfarande en inbillad hjälplöshet inför att leva, växa och inför vad livet är tänkt att ge er. Observera och sätt fingret på den. Att upptäcka den är att vinna halva slaget. Man kan inte göra en avgörande omställning innan man först tydligt ser tillståndet som man måste lämna. Om du inte ser att du lever med ett stängsel omkring dig, kan du inte upptäcka att stängslet är inbillat och onödigt. Du kan gå ut i den stora friheten utan rädsla endast efter att du har upptäckt att du inte hade vågat göra det tidigare.

I detta sammanhang är det viktigt att upptäcka: (a) känslan av hjälplöshet, det diffusa hoppet om och rädslan för att någonting borde eller inte borde hända, utan att se hur du kan påverka det; (b) den exakta orsaken till din bristande uppfyllelse: hur du agerar som en följd av dina missuppfattningar och bilder, på vilket sätt dina negativa känslor får dig att reagera, vad de utstrålar och hur detta påverkar andra; (c) hur du låtsas att ha eller vara det som du tror att du genuint inte skulle kunna ha eller bli. Tydliga igenkännanden tillämpat på specifika områden av ditt inre och yttre liv, kommer att göra det möjligt för tankar och intentioner att utfärdas från dig i en konstruktiv, sund riktning. Det är på detta sätt som de första, omedelbara stängslen avlägsnas. Det är en viktig övergång. Den direkta orsaken och verkan är observerbar utan någon mystisk tro på ockulta saker.

Ni säger ofta bara ”Jag har ett motstånd” och låter det stanna vid det, som om ni inte hade någon annan utväg och passivt måste vänta tills motståndet försvann av sig själv. Ni tänker sällan på att lägga till: ”Här är mitt motstånd. Nu när jag vet om och ser det, avvisar jag det. Jag ger inte efter för det. Oavsett vad jag på ett okunnigt och felaktigt sätt var rädd för, vill jag tränga igenom och ta mig förbi motståndet. Det är jag som har makten, inte mitt motstånd. Min vilja för sanningen och växandet har makten, den är verklig och inte min diffusa, barnsliga rädsla som orsakar motståndet.” En annan vanlig inställning uttrycker: ”Jag är rädd för att bli avvisad. Jag hoppas bara på det bästa, men jag är rädd, för jag känner mig maktlös i att påverka andra så att de ska tycka om mig.” Efter att ha konstaterat en sådan inställning, kommer det att bli relativt lätt att deklarerat för dig själv: ”Varför skulle jag inte vara omtyckt? Det är viktigt för mig att vara omtyckt. Mina inre resurser kommer att förse mig med alla de kvaliteter jag behöver. Jag kommer att gå ut och genuint måna om den andra personen, snarare än att bara låtsas. När jag är villig att

tycka om andra i samma grad som jag önskar bli omtyckt, kommer jag att tycka om mig själv bättre, eftersom det inte finns något orättvist utbyte, inga krav eller förespeglningar från min sida. Jag tror därför på möjligheten att bli älskad. Jag har en uppriktig önskan om att bli klart medveten om vad som än saknas inom mig, och att förändras. Eftersom *jag* är den avgörande faktorn, måste denna önskan uppfyllas i samma utsträckning som min önskan är uppriktig.”

En sådan inre handling innebär att du tar livets tyglar i dina egna händer. I vissa avseenden befinner ni er alla innanför det första stängslet där ni inte ser omedelbar orsak och verkan. Ni är hjälplösa på grund av att ni tror att ni är hjälplösa, inte för att ni faktiskt är det. När ni blir medvetna om allt detta och börjar formulera tydliga, starka tankar och viljeströmmar, när ni avsiktligt uttrycker intentionen att förändras, kommer ni att passera denna avgörande tröskel.

Att formulera klara och koncisa tankar och uttrycka intentionen att förändras i det inre och i det yttre, innebär inte att förtränga eller undertrycka den negativa, destruktiva hjälplösheten. Förträngning är bara ett annat ord för bedrägeri. Men när du ser att du tror om dig själv att du är hjälplös, att din önskan är hopplös och att du därför måste förespegla och leva i en låtsasvärld, kan du börja göra förändringen och leva uppriktigt, där du strävar efter verkliga mål och släpper behovet av att måna om vad andra tycker.

Ni kanske antar att om man uttrycker intentionen att inte längre känna och reagera enligt en destruktiv tendens, så innebär detta att man förtränger den och att en konstruktivitet läggs ovanpå som ännu inte är naturlig. Att bekräfta en negativ upptäckt betyder dock inte att förbli i den eller vänta tills ett mirakel inträffar. Uttryck alltså viljan att växa ut ur destruktiva mönster och ta ett aktivt ledarskap i ditt liv och din utveckling; inse att du har sista ordet för att avgöra om och när ska du förändras.

Detta har ingenting att göra med att lägga lager ovanpå eller önsketänka. Tillkännage exempelvis att du önskar dig en relation av *det här* slaget i stället för en relation av *det där* slaget. Tillkännage att du önskar dig ett specifikt slags självuttryck, kall eller yrke och ställ in målet som du verkligen skulle vilja uppnå. Du kan därefter fråga dig vad du avser att göra för det. Fråga dig också huruvida du tror på möjligheten att uppnå målet eller inte. Om inte, varför tvivlar du? Här finns den direkta länken mellan orsak och verkan som tydligt behöver kännas igen innan de mer avlägsna länkarna kan ses. När orsak och verkan inte omedelbart kan länkas samman, där de ligger ett eller flera led bort, måste status quo *temporärt* accepteras – men bara så länge som orsak och verkan förblir oklara. I den stund som mer avlägsna länkar börjar framträda, är effekten densamma som med de uppenbart direkta länkarna mellan orsak och verkan: det negativa resultatet löses omedelbart upp och nya verkningar skapas. Men hur kan du börja se de mer avlägsna, det vill säga de karmiska resultaten, när du inte ser de uppenbara, omedelbara

sambanden, tillgängliga för alla med sunt förnuft som är villiga att släppa motståndet? Om du inte ser vad du kan göra just nu för att förändra det inom dig som ständigt skapar oönskade resultat, hur kan du nå fram till en vidare syn av orsak och verkan som så ofta tillskrivs ett outgrundligt öde?

Den första fasen, den fas där orsak och verkan är uppenbara om man väljer att se detta, har ingenting att göra med någon andlig tro, med metafysiska faktorer. Det enda som behövs är att se det som finns att se, det som även dina nära och kära vet om, men inte vågar berätta för dig eftersom de med rätta känner att du kan bli sårad och kanske inte vill acceptera det som de har observerat. På grund av din självpåförda, räddhågade blindhet är du förlamad; du rör dig inte där du borde röra dig. För att kompensera, kämpar du och rör dig för mycket där du skulle kunna vara lugnt stilla. Jag talar om inre själsrörelser. I den rätta balansen finns det ett lugn; du låter resultatet av dina ansträngningar komma till dig utan anspänning.

En stor skiljepunkt i människans utveckling är en persons inställning till ansträngning. Fri, frivillig, glädjefylld ansträngning är resultatet av andligt uppvaknande. En ansträngning som görs mot ens vilja, påtvingad individen för att livet kräver det, är resultatet av att fortfarande vara inhägnad på grund av en begränsad förståelse för den andliga verkligheten. Ja, även detta kräver ansträngning, för den som upphör att anstränga sig, upphör att leva. Men denna slags ansträngning är alltid slitsam, den går alltid emot strömmen. I sitt inre skulle sådana människor hellre inte anstränga sig alls. Deras uppfattning om lycksalighet, deras uppfyllelses slutliga mål, är icke-ansträngning, i en stagnerande bemärkelse. Deras synsätt summeras till en övertygelse om att det finns ett färdigt tillstånd där man gör absolut ingenting. De bävar inför att ens höra något annat, eftersom de föreställer sig att sanningen är slitsam och fylld med den påtvingade ansträngningen som de är vana vid. De längtar efter ett fullständigt stagnerat tillstånd, en icke-rörelse. Detta skulle verkligen vara döden.

Människor som befinner sig i detta stadium är särskilt rädda för döden. För dem som redan har uppnått insikten om att ansträngning är lycksalighet, är rörelse inte är någon börda, utan lyckan själv. Sådana människor är inte rädda för döden eftersom de inte önskar den. Vid detta stadium blir ansträngningen fri från ansträngning. Den är en glädjefylld rörelse i en vacker rytm. Den sprider mer glädje, uppfyllelse, frid, resultat, avslappning. Precis i början kan man behöva övervinna ett visst motstånd, men man gör det frivilligt, som ett fritt val, eftersom det önskade resultatet är värt ansträngningen. Att övervinna motståndet leder snabbt till ett tillstånd där energin blir självgenererande. Ansträngningen flödar fritt och upphör snart att kännas som en ansträngning. Den blir en fullkomlig rörelse som ständigt svänger sig vidare i en konstruktiv utveckling och ett konstruktivt självuttryck.

En ansträngning som går emot ens vilja, för att man fogar sig, vill bli godkänd eller avvärja ett ogillande eller bara för att överleva, skapar förbittring och utmattning och orsakar därmed en större förbittring genom att göra varje ytterligare ansträngning ännu mer slitsam. En fri och frivillig ansträngning, accepterad i en rättvisa anda, gör en aldrig trött.

Om ni tittar på er individuella väg ur detta perspektiv och ifrågasätter era själsrörelser, mina vänner, kan ni upptäcka några mycket viktiga svar. Vad känner du inför ansträngningen som krävs för dina dagliga sysslor, inför ansträngningen i arbetet på denna väg, inför livets ansträngning som sådan? Behöver du ständigt få en knuff, kanske både av dig själv och av livet, medan en annan del av dig fortfarande stretar emot? Om det är så, måste ilskan mot livet i sig vara mycket starkare än du tror. Det är viktigt att konstatera den. Eller har du nått dithän, åtminstone inom vissa områden, där din ansträngning flödar fritt, där du redan har tagit dig till kraftimpulsen där den självgenererande ansträngningen bär dig och du inte längre behöver utöva någon disciplin? I detta fall känner du inte längre någon ansträngning, men du känner en rörelse och du njuter av den. Du har då verkligen kommit förbi en stor tröskel. Men den frivilliga ansträngningen behöver först utövas, av jaget, för att alstra en tillräcklig kraftimpuls så att den blir fritt flödande. När detta sker kan alla blockeringar, alla problem, alla stängsel avlägsnas med största möjliga lätthet. Att vilja göra, och att uttrycka att vilja göra, en tillräcklig ansträngning, utan förbittring, är bara möjligt när man förstår att denna ansträngning inte leder till svårigheter, slaveri och lidande, utan till lycklig upplevelse, till frihet och njutning.

Under åren har vi mer än tillräckligt diskuterat att missuppfattningar är ansvariga för allt lidande. Detta inbegriper de illusoriska stängslen och den slitsamma, förbittrade, tröttsamma ansträngningen. Människor försätter sig i den paradoxala situationen där de gör slut på sig själva i ett icke-existerande fängelse. De sliter och slavar och knogar i ansträngningen där de skakar de illusoriska fängelsegallren, samtidigt som de vägrar att kliva ut och röra sig fritt mot ytterligare expansion och universell lycksalighet, där de i glädje bemästrar sitt jag.

I ert sökande efter bilder, i ert upptäckande av er själva, fortsätter ni att upptäcka ett otal allmänna och personliga missuppfattningar. Mina käraste vänner, om ni nu tar alla dessa missuppfattningar, för samman dem och söker efter en gemensam nämnare, måste ni oundvikligen upptäcka att alla felaktiga slutsatser pekar på en begränsad uppfattning om livet, skapelsen, universum och jaget. Ni lider på grund av att ni tror att lidande är nödvändigt och oundvikligt. Om du tror att du måste blöda, kommer du att skära dig själv. Du ser då att din missuppfattning bekräftas. Detta är alla bilders natur. Begränsningen som man tillskriver livet och sin relation till livet uppgår alltid till en godtycklig antingen/eller-inställning. Detta har vi också diskuterat vid olika tillfällen.

Antingen/eller-inställningen begränsar den andliga verkligheten, de kosmiska krafterna som ni har till ert förfogande, på ett allvarligt och felaktigt sätt. Bortsett från den allmänna missuppfattningen att lidande är nödvändigt och att det därför bör sökas efter, har antingen/eller-inställningen tre viktiga underavdelningar som ryms i alla massbilder och personliga bilder: (1) Om det ena är bra, då är det andra dåligt; allting är antingen svart eller vitt, rätt eller fel. (2) Det finns endast två lika önskade alternativ; ingen annan möjlighet tycks vara öppen. (3) Endast en, eller i bästa fall endast en begränsad mängd önskvärda former av självuttryck och uppfyllelse finns att få; andra val måste ges upp. Det är antingen den ena eller den andra uppfyllelsen, inte båda. Låt oss nu i detta sammanhang titta på varför dessa begränsningar är falska och skadliga.

När du söker klarhet i en fråga och betraktar den enbart ur perspektivet av rätt eller fel, bra eller dåligt, är detta en ytlig och otillräcklig utvärdering som utelämnar många viktiga aspekter, många beaktanden av verkligheten som inte kan upptäckas på den snäva antingen/eller-nivån.

Verklighetens vidd och djup är mycket större. Detta sker bara för att du inte ifrågasätter saken i en anda av att verkligen vilja se huruvida det är konstruktivt, fruktbart, livsbejakande och genererar ett växande för alla berörda – och detta är när allt kommer omkring den centrala frågan i alla livsproblem – eller begränsande och destruktivt. Fråga dig vad som är konstruktivt kring det och varför, och vad som är destruktivt?

Ni är vana vid att snabbt anamma en färdig regel utan att ifrågasätta den. På ett blint sätt upprepar ni något utan att riktigt veta varför. Och om du utmanas, känner du dig trängd och lutar dig mot en auktoritet; du anpassar dig utan att någonsin använda dina egna resurser och ditt sinne för att ta reda på varför du anammar eller avvisar, varför du har överseende med och varför du fördömer. Det faller dig inte in att andra beaktanden än rätt eller fel kan gälla för ett problem. När du missar att ifrågasätta de verkliga problemen, förbiser du den större vidden som skulle bära dig långt bortom de icke ifrågasatta normernas stängsel. Detta stängsel tycks utgöra ett skydd mot ett ogillande eller avvisande. Men du fängslar dig själv och resultatet är att du hela tiden behöver hantera felaktiga val – val som i verkligheten inte existerar. Anammandet av synsätt och normer utan att ifrågasätta och sondera, utan att komma till de verkliga problemen eller ens viljan att se vad som verkligen är viktigt och sant, grundar sig i månandet om att få godkännande, avvärja ett ogillande, och inte från ett uppriktigt månande om problemet sig. Här återfinner vi återigen vad jag nämnde först: att leva i integritet kontra att leva i förespegling.

Låt oss nu titta på detta andra antingen/eller, valet mellan två lika önskade alternativ. En sådan begränsad och negativ utblick måste naturligtvis vara resultatet av en lika begränsad och negativ felaktig slutsats. En osanning kan endast främja ytterligare felaktigheter; den kan inte främja sanningen. Felaktiga slutsatser är alltid resultatet av fadda, stagnerade, föråldrade idéer som förblir icke ifrågasatta. Om du inte vågar ifrågasätta dina egna tabun, kan du inte vidga horisonten

i ditt liv och upptäcka att det finns så många vackra möjligheter. Du är då dömd att göra val mellan lika oönskade och smärtsamma alternativ.

Det tredje antingen/eller består av antagandet att det bara finns en begränsad grad av uppfyllelse och lycka. Du måste välja mellan antingen det ena eller det andra målet, att den ena eller den andra önskan uppfylls. Du tror också att din lycka eller uppfyllelse tar bort någon annans lycka och uppfyllelse, så du vågar inte önska dig något för egen del, i rädslan för att vara självisk. Innanför stängslet är universum så begränsat att det inte finns tillräckligt med utrymme för ett fullt liv för varje skapad varelse och din uppfyllelse på ett visst område tycks beröva någon annan denna särskilda uppfyllelse. Men bortom stängslet, där det inte finns någon avund eller avundsjuka, finns det inte någon sådan begränsning. Där ses universum för vad det verkligen är – obegränsat. Innanför stängslet tror du att du behöver göra val. Utanför stängslet behöver sådana val inte göras.

Du kan inte ta ett kliv bortom stängslet om du inte upptäcker att du är en fri varelse med ett eget ansvar. En del av detta består i villigheten och iveren att ifrågasätta alla doktriner, regler, föreskrifter och uppfattningar som du ärvde. Ett sådant ifrågasättande behöver göras grundligt och självständigt, där du på djupet sonderar de verkligen viktiga frågorna vad gäller livet och växandet. Du måste vägra att acceptera ett synsätt såvida du inte själv har kommit fram till att det är giltigt. Du måste själv lära dig att själv bestämma dig för vad du vill, vad du ska tänka, hur mycket du är villig att investera för att erhålla det du önskar och huruvida det du förväntar dig av din insats är rättvist. Du måste lära dig att utforska dig själv för att samla de nödvändiga resurserna och styrkan inifrån för att erhålla det du önskar. Om du tillkännager att du har en önskan om det och vill upprätta den nödvändiga förutsättningen inom dig, måste svaret komma från ditt högre jag. Du kommer att hitta förmågorna som du behöver. Genom att klart och koncist formulera och artikulera det du önskar, på vilket sätt du behöver växa och var du behöver hjälp, kommer svaren att komma från den djupaste källan av sanning och visdom i det inre, från de kosmiska krafterna som finns inom dig.

När du fullt ut förstår de mest tillgängliga sambanden mellan orsak och verkan som finns innanför de första stängslen, de närmaste områdena i din privata labyrinth, då kommer du att kunna avlägsna stängsel som är resultaten av mer avlägsna samband. Hur kan du förstå en karmisk omständighet om du inte först fullt ut upplever sanningen i omedelbar orsak och verkan? Du har exempelvis en disharmonisk relation, men du ser inte hur du ständigt bidrar till den med dina handlingar, tankar och känslor. Efter att du har blivit medveten om detta, har du möjligheten att omedelbart förändra relationen. Men när du bara fortsätter i blindhet, kommer du till en punkt där du finner dig ensam, där du inte har någon relation, där du lever under omständigheter där det nästan tycks vara omöjligt att skapa en ny relation. Denna situation utgör då en verkan som inte uppfattas så lätt.

Men när de mer omedelbara sambanden har arbetats igenom, kommer du också att förstå och uppleva de mer avlägsna sambanden.

För att hantera de mindre uppenbara orsak-och-verkansituationerna, är det viktigt att förstå en skenbar motsättning. Genom en djupare förståelse av dig själv och de andliga lagarna, börjar du å ena sidan inse att lidande är onödigt. Det är å andra sidan nödvändigt att acceptera det som är och släppa sin egenvilja för att vara i inre harmoni. Detta ser onekligen ut som en motsättning som kan väcka bryderi och förvirring. När jag här talar om acceptans, menar jag då acceptans av lidandet? Naturligtvis inte. I en indirekt bemärkelse kan det temporärt framstå så, men fokuset skiljer sig helt. Du behöver lära dig att acceptera dina begränsningar och deras resultat. Om du revolterar mot dina nuvarande svårigheter, som är resultatet av din tidigare okunnighet, förhindrar du avlägsnandet av orsaken som skapade svårigheterna i första hand.

Att acceptera sina begränsningar innebär inte att resignera inför ett begränsat tillstånd. Det innebär snarare ett sant eget ansvar. Det innebär att vara medveten om att ingenting hindrar din frihet, att du är en fri varelse redan innan du blir medveten om din egen styrka och frihet. Det är verkligen underbart att det är så. När du inte kan acceptera dina begränsningar, accepterar du inte eget ansvar och du kan därför inte kliva över stängslet. Konsekvenserna av din tidigare okunnighet behöver accepteras, men bara så länge du envisas med att bevara den särskilda okunnigheten eller missuppfattningen som har skapat lidandet. I den stund som du verkligen bestämmer dig för att förändras – och detta kräver modet att vara skoningslöst ärlig mot sig själv – löser den tidigare negativa orsaken upp sig och du känner den inre friheten att uttrycka lycka, att fullt ut önska dig den, utan spändhet, utan brådska, utan skuld, utan rädsla för att vara olycklig. Lugnt och med visshet kommer du att veta att du kan ha all den lycka som du önskar, att din lycka inte stör några konstruktiva saker i världen, inte heller berövar den någon någonting. Ingenting står i vägen. Detta kommer att vara ditt själstillstånd i den stund som du verkligen är villig att förändra orsaken som har frambringat verkan av att vara olycklig. När detta beslut är helt och hållet fattat, då blir även mer avlägsna orsak-och-verkansamband omedelbart tillgängliga.

Ju mer du fastställer och upplever kopplingarna mellan orsak och verkan, desto tryggare måste du bli och desto mer växer din tillit till universums natur och dess välvilliga karaktär. Allteftersom du avlägsnar stängsel efter stängsel, kommer du att emanera en ström av tillit som kommer att ha sin positiva verkan. När du befinner dig i en situation som uppenbarligen är resultatet av en lång kedjereaktion av negativa övertygelser och missuppfattningar, kommer du med andra ord inte längre att känna dig hopplös kring ditt tillstånd. Allteftersom ditt inre medvetande förändras, uttrycker du tillitsfullt din önskan om uppfyllelse, i vetskapen om att detta är i harmoni med den andliga verkligheten. Du bygger därmed upp ett nytt tillstånd. Att uttrycka en sådan tillit är möjligt efter att du om och om igen har upplevt din sanna jagförnimmelse och dess resultat, i

motsats till din egen fångenskap och dess resultat. Vetenskapen om att lagen om orsak och verkan måste uppfylla sig själv kommer att visa sig vara riktig. Tilliten som du sänder ut måste komma tillbaka till dig. Du kommer på djupet att veta, utan något tvivel, att på samma sätt som dina begränsade begrepp gav upphov till begränsade resultat, kommer dina utvidgade begrepp om skapelsens överflöd på motsvarande sätt ge upphov till sin egen givande uppfyllelse. Denna vetenskap är en stråle som sträcker sig ut och måste återvända i sin fullhet.

Jag inser att detta inte har varit ett lätt föredrag. Det kommer att kräva ett mycket intensivt inre studium och framför allt en tillämpning på er själva, så att er förståelse inte bara blir allmän och teoretisk. Du behöver avgöra var du begränsar dig i ett antingen/eller-begrepp i tron om att lidande är oundvikligt, ovetande om den makt som finns inneboende i ditt vetande, och genom att inte koncist ha formulerat dina intentioner. Ditt universum är därmed stängt och dina stängsel är uppe. Upprätta din egen kraftimpuls, så att du svänger dig in i en ansträngning utan ansträngning för att främja din utveckling, avlägsnandet av dina stängsel, ditt självförverkligande och självuttryck. Ansträngningen utan ansträngning bör bli denna vägs rörelse i sig.

Finns det nu några frågor?

FRÅGA: Min dotter behöver lite vägledning och ytterligare hjälp. Förra sommaren hjälpte du till med några råd angående hennes skuld känslor. Hon har märkt att det är så, men hon har inte kunnat få känslomässig kontakt med det. Hon har försökt och ansträngt sig mycket, men det var inte utan ansträngning – det kan jag se. Hon försökte febrilt. Och huruvida detta blockerar resultatet, vet jag inte. Hon kan inte skifta till ja-strömmen. Vad är nästa steg?

SVAR: Ibland är det omöjligt att ange ett specifikt nästa steg, för det beror på hur personen svarar. Ett otal aspekter skulle kunna leda till samma problem. Nästa steg skulle kunna vara varhelst ett inre gensvar äger rum. Man behöver alltså försöka tills man hittar en ingång som hon kan svara på. Det är inte avgörande vad infallsvinkeln är. Svaret ligger i att söka efter hur man kan närma sig det på ett sätt där hon för närvarande gör minst motstånd och är minst rädd.

En av hennes stora stöttestenar är ett mycket starkt antingen/eller. Det är ovanligt starkt i hennes fall. Det består av: ”Antingen är jag lycklig eller olycklig. Om jag är lycklig, måste det finnas en fullkomlighet på alla punkter. Då kommer jag att leva. Om jag är olycklig, måste jag dö.” Det finns ingenting mitt emellan fullkomlig lycksalighet och absolut förintelse. Det är detta som gör henne så febril.

Rådet som kan hjälpa henne att komma igenom den nuvarande oredan, är att hon försöker att kontakta den obegränsade kosmiska intelligensen inom och omkring henne, för att hjälpa henne

att se att detta antingen/eller är falskt, illusoriskt. Så länge människor önskar sig positiva upplevelser för att de är rädda för den negativa motsatsen, befinner de sig i förvirring och misstar sig – deras tankar och känslor är därför belamrade med bråte och är snarare ett hinder än en hjälp för att uppnå det som är fördelaktigt. Detta är vad jag förklarade om den synbarliga motsättningen mellan acceptans och vetskapen om att lidande inte är nödvändigt. Det är svårt att nå tillståndet där man uttrycker en ja-ström för lycka när man är rädd för dess motsats.

Det spelar ingen roll vilken väg man tar för att komma fram till sanningen. Sanningen är att det inte finns något att vara rädd för, det finns inte något lidande. Man kan komma fram till den slutsatsen genom att upptäcka att det är onödigt att acceptera ett lidande och man kanske lyckas göra sig av med rädslan. Eller man kan komma fram till samma slutsats genom att behöva gå igenom rädslan för att upptäcka att den var en illusion. Bakom muren av det synbarliga lidandet, av förintelsen och rädslan, står den eviga, oföränderliga lycksalighetens andliga verklighet. Hon bör arbeta på den här faktorn i sin meditation och uttrycka önskan om att förvärva en sanningsenlig uppfattning vad gäller hennes febrila rädsla. Blockeringarna kommer då att försvinna, vägen kommer att öppna sig. Om hon verkligen har en önskan om att avlägsna det skenbara hotet, att koncist formulera det som hon är rädd för och sedan har en önskan om att bli övertygad om dess överklighet, måste svaret komma. Närhelst man mediterar på ett sådant sätt, i en god anda och uppriktighet, i full vilja, kommer svaren.

Om ni bara halvvägs kan utnyttja och tillämpa på er själva det som jag har sagt i kväll, börjar ni verkligen lösa upp stängslen till den tunna luft som de i själva verket är gjorda av. De har ingen verklig substans. När ni upptäcker friheten, när ni upptäcker att det inte finns några kedjor, inga stängsel, inga fängelsemurar, att ni inte är hjälplösa, att ni ständigt kan påverka och forma ert öde, ert omedelbara liv, då är en lycka er som ni inte kunde föreställa er. Den finns i oräddheten för att leva, i skönheten i att uppleva, i den rika variationen av upplevelser utan att känna sig anfäktad, och i lycksaligheten att växa på ett ansträngningslöst, stadigt sätt. Denna lycka kan inte beskrivas. Allt detta väntar på er. Det finns precis där ni befinner er nu.

Jag välsignar er återigen, mina vänner, med all kärlek som finns i universum, med all styrka. Gör den till er egen, för denna styrka utgör en styrka fri från ansträngning. Genom att veta sanningen, måste ni upptäcka att ni verkligen är fria att använda de rikedomar som Gud har för er. Var i frid, var i Gud!

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-06-16